

Helaas, waar was Sinterklaas!!!

Op 26 november zou de Sint zijn opwachting maken in het SSOVN-gebouw. De muzikpiet heette iedereen welkom met de muzikdoos. We kwamen al in de stemming. Binnen was het druk, gewoon gezellig druk. Kindjes met hoogrode kleur van de spanning renden rond of zaten verlegen bij mama of oma op schoot. Want ook de oma's en opa's waren ruim vertegenwoordigd.

De Pieten liepen vrolijk rond, de chocoladepiet en de gele en meisjespiet namen de kinderen mee op een muzikale speelronde en met dansjes. Maar waar bleef Sinterklaas? Sinterklaasje kom maar binnen met je knecht werd uit volle borst gezongen, maar helaas, geen Sinterklaas.

Er werd een zoektocht gestart, maar nee hoor, Sint was spoorloos. Maar wie kwam er eindelijk binnen!!! Het leek Sinterklaas, maar hij was het niet.

De chocoladepiet was gauw weggegaan en kwam even later terug, verkleed. Hij had uit armoede zelf maar de Sinterklaasmantel omgedaan en probeerde zich als Sinterklaas voor te doen.

Maar daar trapte de kinderen niet in!! Echt niet. De nep Sint leek nergens op, ze wilden de echte. Maar wat nu? Terwijl de pieten maar verder gingen met hun zoektocht, en de kindjes en de groten opgeroepen werden om de Sint te lokken met hun gezang, kwam eindelijk, eindelijk Sinterklaas binnen.

Maar hoe? In zijn nachtpon met een pet op, ja zo hoort dat niet!

Dat wist Sint eigenlijk ook wel, maar hij had liggen slapen, hij was zoouou moe van zo'n drukke maand. En hij is ook heel oud, daarom werd het hem vergeven. Sinterklaas ging zich snel omkleden en kwam later in vol ornaat binnen. Iedereen blij. Hij mocht plaatsnemen op een troon, die door de kindertjes versierd was, speciaal voor de Sint.

De kinderen kwamen los, ook de verlegen kindjes kwamen langzamerhand naar voren om in een kring rond de sint te zitten. Laat dat maar aan hem over.

Na gezellige praatjes en spelletjes met de kinderen kwam het hoogtepunt van de middag: de cadeautjes! Ze mochten om de beurt hun cadeautje bij hem ophalen, maar ja, nog niet openmaken. Eerst moest ieder kind zijn cadeautje hebben.

Dat viel niet mee, een prachtig ingepakt cadeau, dan wordt je geduld op de proef gesteld. Maar de kinderen deden het prima. Toen iedereen zijn of haar cadeautje had, mocht Michel in het Spaans tot tien tellen, helaas, hij kwam maar tot vier. (of hij had er geen zin, dat kan natuurlijk ook). Maar het uitpakken kon beginnen en voor zover ik het kon zien, hadden Saskia en Cynthia hun werk als assistente van Sinterklaas goed gedaan. Alle kinderen leken blij met hun presentje. Daarom bij deze:

Met de vrijwilligers was de middag helemaal top
Ze doen het met liefde en helemaal voor nop
Cynthia, Saskia, Willy, Michel, Annie en Bert
Ze waren de hele middag alert
Sint is trots op deze mensen
Ze vervulden de kindwensen
Daarom zegt Sint bij deze
Jullie mogen er allemaal wezen